کوتاه از جامعه

مرگ ناشی از بیماری‌های غیرواگیر ۳۰ درصد کم می‌شود

افشین استوار، مدیرکل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: بر اساس سند ملی کنترل و پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر، ایران باید تا سال ۱۴۰۴ تا میزان ۳۰ درصد از احتمال مرگ زودرس بر اثر این بیماری‌ها را کاهش دهد.

وی افزود: برای تحقق این موضوع، باید مصرف نمك و دخانیات در سطح کشور ۳۰ درصد کاهش یابد، کم‌تحرکی و بیماری‌های روانی ۲۰ درصد کم شود و مصرف اسیدهای چرب ترانس نیز باید به صفر برسد. همچنین باید سطح دسترسی به پزشك در سراسر کشور به ۹۰ درصد و دسترسی به دارو نیز به ۷۰ درصد برسد. از طرفی باید شیوع چاقی و دیابت نیز متوقف شود.

مدیرکل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت با اشاره به تدوین سند ملی کنترل و پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر در سال ۱۳۹۵، عنوان کرد: این سند در شورای عالی سلامت و امنیت غذایی تصویب شده و به امضای ۱۱ وزیر و معاون رئیس جمهور رسیده است. در این سند، اهداف ملی برای کنترل و پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر تعریف و نقشه راهی برای تحقق این اهداف تبیین شده است. استوار ادامه داد: با استفاده از برخی مداخله‌های کم‌هزینه و اثربخش می‌توان به اهداف این سند ملی رسید. به عنوان مثال، با تغییر فرمولاسیون مواد غذایی، مثل کاهش نمك نان و مواد غذایی، افزایش فعالیت بدنی و مواردی از این دست می‌توان به برخی از اهداف این سند به‌راحتی دست پیدا کرد. / ایرنا

آغاز مطالعات جانمایی برای «آرامستان» جدید پایتخت

ناهید خداکرمی، رئیس کمیته سلامت شورای شهر تهران از آغاز مطالعات برای جانمایی آرامستان جدید پایتخت خبر داد.

وی با ضروری دانستن پیدا کردن مکانی جدید برای دفن اموات در کلانشهر تهران عنوان کرد: مدیریت شهری به این نتیجه رسیده است که با توجه به ظرفیت باقی مانده در بهشت زهرا(س)، قبل از آن که به وضعیت بحرانی در خصوص محل دفن اموات برسیم، باید برای جانمایی یك گورستان جدید در تهران تصمیم‌گیری کنیم. رئیس کمیته سلامت شورای شهر تهران ادامه داد: یکی از پیشنهادها این است که با توجه به وسعت تهران یك گورستان کافی نیست و در این زمینه ایجاد چند آرامستان در تهران پیشنهاد شده که این پیشنهاد نیز در حال بررسی است. / ایسنا

۳۵۰ مدرسه استثنایی غیردولتی مجوز گرفتند

مجتبی زینی‌وند، رئیس سازمان مدارس غیردولتی و مشارکت‌های مردمی گفت: مجوز تاسیس بیش از ۳۵۰ مدرسه استثنایی در شورای نظارت مرکزی صادر شده است.

وی افزود: تمامی مراحل صدور مجوز برای تاسیس مدارس استثنایی غیردولتی از انتخاب و تشخیص افراد و همچنین تشکیل پرونده به سازمان آموزش و پرورش استثنایی واگذار شده است.

رئیس سازمان مدارس غیردولتی و مشارکت‌های مردمی عنوان کرد: سازمان آموزش و پرورش استثنایی پس از تشکیل پرونده در شورای نظارت مرکزی با صدور مجوز هر تعداد مدرسه غیردولتی استثنایی که نیاز باشد، موافقت می‌کند.

زینی‌وند با اشاره به لزوم دارا بودن کارت صلاحیت حرفه‌ای معلمان در مدارس غیردولتی ادامه داد: سازمان مدارس غیردولتی و مشارکت‌های مردمی سال گذشته برای داشتن کارت صلاحیت حرفه‌ای ۵۰ درصد معلمان هدفگذاری کرده بود. البته بنا داریم که تا پایان تابستان سال ۹۹، ۱۰۰ درصد معلمان غیردولتی کارت صلاحیت حرفه‌ای را داشته باشند. / ایرنا

ایران یکی از ۷ کشور آلوده به سالك در جهان

علیرضا فیروز، رئیس مرکز آموزشی پژوهشی پوست و جذام با اشاره به این که ۹۰ درصد موارد سالك فقط در هفت کشور جهان اتفاق می‌افتد، ایران را به عنوان یکی از این هفت کشور معرفی کرد. وی افزود: ایران یکی از آلوده‌ترین مناطق جهان به بیماری سالك است که سالانه بین ۱۵ تا ۲۵ هزار مورد جدید در آن اتفاق می‌افتد که این صرفا مربوط به موارد ثبت‌شده از سوی وزارت بهداشت است. رئیس مرکز آموزشی پژوهشی پوست و جذام از وجود سالك در ۱۹ استان کشور خبر داد و گفت: استان‌های اصفهان، کرمان و خراسان، بیشترین استان‌های درگیر این بیماری هستند. فیروز ادامه داد: با توجه به این‌که این بیماری توسط پشه منتقل می‌شود و بیشتر در محل صورت بیمار رخ می‌دهد، در برخی از موارد جای آن باقی می‌ماند و مشکلاتی را برای فرد به وجود می‌آورد که با لیزر، لایه‌برداری شیمیایی و کاشت قابل اصلاح و درمان هستند. وی عنوان کرد: با توجه به این‌که درمان در هر فرد مبتلا متفاوت است، وزارت بهداشت در کمیته کشوری دستورالعملی برای درمان آن تهیه کرده است. / مهر

سیل به بسیاری از مدارس سیستان و بلوچستان خسارت زده است؛ این در حالی است که متوسط سرانه فضای آموزشی کشورش ۵٫۲ متر و در سیستان و بلوچستان ۳٫۵ متر مربع است

عکس: فارس

سیل، درس و مشق را خط زد

سیل مشکل دانش آموزان سیستان و بلوچستان را که از نبود کلاس درس مناسب و لوازم تحریر رنج می‌برند، دوچندان کرد

میثم اسماعیلی

جامعه

تلاش برای بقا در میانه یک سیلاب ویرانگر واکنشی طبیعی و ذاتی است، اما اثرات سیل محدود به همان شوک ابتدایی نمی‌شود. تخریب و ویرانی به جا مانده از سیل هم نیازمند حمایت و همراهی است، توجه افکار عمومی معمولا به قسمت اول ماجراست که آن هم شاید طبیعی باشد، این‌که مردمان سیستان و بلوچستان بتوانند از خطر مرگ رهایی یابند و زنده بمانند، اما پس از زنده ماندن، زندگی کردن است؛ چیزی که انگار خیلی زود از حافظه افکار عمومی زدوده می‌شود. دام‌هایی که تنها محل ارتزاق جمعی از آن مردمانند تاب سیلاب نداشتند و مرده‌اند، مزارعی که با وجود همه خشکسالی‌های چند سال اخیر، نور امیدی بودند برای زندگی کردن، به گل نشسته‌اند و مدارسی که دلخوشی دانش آموزان این منطقه بودند تخریب شده‌اند. مردمان نجیب این استان حالا نیازمند همراهی هستند که بتوانند دامی چرا ببرند و مزرعه‌ای شخم بزنند و مدرسه‌ای به پا کنند. یکی از همین اثرات مخرب سیل که اتفاقا خیلی هم به چشم نیامده، تخریب محیط‌های آموزشی این استان پهناور است. آن‌طور که مدیر کل آموزش و پرورش استان سیستان و بلوچستان می‌گوید: «۳۲ واحد آموزشی در استان سیستان و بلوچستان غیرقابل استفاده هستند.» پیش از این هم ذهنیت بصری ما از مدارس سیستان و بلوچستان محدود بود به همان کپرهای خشت و گلی و حالا از همان خشت و گل هم خبری نیست.

تا پیش از این، دانش آموزان محروم سیستان و بلوچستان با مدارس کپری و شرایط نامناسب به یاد می‌آمدند، اما این روزها سیل، این اندک امکانات تحصیلی را هم از آنها دریغ کرده است. آماری که حمیدرضا رخشانی، مدیر کل آموزش و پرورش استان سیستان و بلوچستان در اختیار جام جم گذاشته برآوردی اولیه از حادثه است؛ تخریب ۳۲ واحد آموزشی طبق بازدیدهای میدانی است که توسط این اداره در روزهای گذشته انجام شده و حتما که میزان تخریب‌ها در این حوزه بیش از آمار ارائه شده است. همان آمار برآمده از بازدیدهای میدانی هم حکایت از این دارد که تا به حال عایق سقف ۵۶ واحد آموزشی تخریب شده است، به ۳۴۴ واحد آموزشی به شکل کلی و جزئی خسارت وارد شده، ۱۳۹۰ میز و نیمکت تخریب شده و ۲۳۸۰ صندلی دسته‌دار از بین رفته است.

رخشانی می‌گوید ما از مناطق سیل‌زده بازدید و بررسی‌های موردی از مدارس را به عمل آورده‌ایم. در این میان سرویس‌های بهداشتی نیز با مشکل آبگرفتگی مواجه شده‌اند. البته در برخی مناطق مثل منطقه نیک‌شهر هنوز ارتباطی برقرار نشده، زیرا جاده‌ها و زیرساخت‌های آنها خراب شده است و از این رو امکان تردد وجود ندارد. حتی در برخی مناطق با ماشین‌های سنگین هم نمی‌توان از جاده‌ها عبور کرد.

مشکلات آموزشی در این منطقه محدود به همین محیط‌های آموزشی نیست. به عنوان مثال بسیاری از معلمان این مناطق غیربومی هستند و چون جاده‌ها بسته است، امکان تردد وجود ندارد. این تازه وضعیت مناطقی است که چندان سیلاب شدیدی را تجربه نکرده است. رخشانی می افزاید: «در مناطقی که سیل شدید بوده نه تنها کپرهای کلاس درس، بلکه همه کپرها خراب شده است، اما درباره این کپرها آماری نداریم.»

سیل بازماندگان از تحصیل در راه است

در سطحی ملی و با توجه به تخریب گسترده سیل شاید تخریب ۳۲ واحد آموزشی به چشم نیاید، اما سهم این استان از سرانه فضای آموزشی پیش از وقوع سیل هم نشان می‌دهد توزیع فضای سرانه آموزشی عادلانه نبوده و آمارها نشان می‌دهد سرانه فضای آموزشی استان نسبت به دیگر استان‌ها در رده بسیار پایینی قرار دارد. به گواه آمارهای رسمی ارائه شده متوسط سرانه فضای آموزشی کشور ۵٫۲ متر و در استان ۳٫۵ متر مربع است، در حالی که در نقاطی از این استان، سرانه فضای آموزشی کمتر از یک متر و حدود ۵۲ سانتی متر است! در واقع استان سیستان و بلوچستان در سرانه آموزشی کشور، استان سی ام است و کمترین سرانه آموزشی را دارد. در این میان سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس هم عملکرد ضعیفی در این استان داشته است تا جایی که حتی خیران نیز از مدرسه سازی در استان رویگردان شده‌اند و تمایلی برای نوسازی ندارند، چراکه با مدیریت ضعیف روبه رو هستند.

رامین ریگی، یکی از معلمان نیکوکار سیستان و بلوچستان است و اشاره درستی به این موضوع دارد. او به جام جم می‌گوید: اغلب مراکز آموزشی تخریب شده جزو مدارس کپری بوده‌اند هر چند این چیزی از محرومیت مردمان این منطقه کم نمی‌کند. ریگی معتقد است سیل و توجه عمومی پیرو این حادثه تلخ می‌تواند واسطه‌ای باشد تا توجه بسیاری به فضاهای آموزشی این منطقه جلب شود. او می‌افزاید: «در همین ماه‌های اخیر و به واسطه اتفاق‌هایی همچون گرانی قیمت سوخت بسیاری از دانش آموزان این مناطق از تحصیل بازمانده‌اند چراکه هنوز هم بسیاری از این دانش‌آموزان به وسیله وانت به مدرسه می‌رفتند و با سه برابر شدن یکباره قیمت سوخت، از عهده هزینه این جا به جایی برنمی آیند.»

این معلم نیکوکار می‌گوید در منطقه بلوچستان این موارد بسیار دیده شده است و همچنان دانش آموزان این مناطق با چنین چالش‌هایی رو به رو هستند. حالا هم که سیل آوار شده است روی مشکلات دیگر، به نظر می‌رسد تعداد دانش آموزان بازمانده از تحصیل این منطقه افزایش هم خواهند داشت. این در حالی است که اگر نگاهی به قبولی‌های دانشگاه در سال‌های گذشته کنیم در می‌یابیم بسیار از راه یافتگان به دانشگاه‌های برتر متعلق به این مناطق هستند.

مدارس تخریب شدند، کانکس‌ها در راهند

آمارهای تازه‌تری هم از میزان خسارت سیل به فضای آموزشی سیستان و بلوچستان منتشر شده است. تازه‌ترینش را همین دیروز مهرا... رخشانی مهر، رئیس سازمان نوسازی و تجهیز مدارس کشور اعلام کرده است. او گفته: «طبق گفته ارزیابان بیش از هزار مدرسه در سیل استان سیستان و بلوچستان دچار آبگرفتگی شده‌اند، ولی میزان خسارات وارده هنوز مشخص نیست.» او اعلام کرده این مدارس آسیب‌های جدی دیده‌اند و نیازمند تعمیرات اساسی هستند. آن‌طور که از حرف‌های رخشانی مهر می‌توان متوجه شد آبگرفتگی به تمام بخش‌های مدارس سرایت کرده و تمام تجهیزات آنها داخل آب رفته و تقریبا قابل استفاده نیست. موتورخانه‌ها و وسایل دیگر که در مجاورت آب آسیب می‌بینند هم به تعمیرات اساسی نیاز دارند.

رخشانی‌مهر با بیان این که با کمک خیران و کمک‌های مردمی و منابع داخلی، به تجهیز و تأمین مدارس مناطق سیل‌زده در آینده اقدام می‌شود، اعلام کرده است: تجربه سیل مناطق خوزستان، لرستان و گلستان به ما نشان داد در حال حاضر موضوع وضعیت مدارس در اولویت امدادرسانی نیست. اولویت با این است که مردم خانه‌های خود را ترک کنند و برای دوره کوتاه‌مدت در محل اسکان موقت ساکن شوند. ما نیز در همین محل‌های اسکان، شرایط تحصیل دانش آموزان را فراهم خواهیم کرد. این دغدغه ماست و برای آن به دنبال تهیه کانکس‌های مورد نیاز برای برپایی کلاس درس و ارسال آنها به منطقه هستیم. البته این تجهیزات تهیه شده و آماده بارگیری است، اما پیش از آن باید مشخص شود مردم در کدام مناطق مستقر می‌شوند.

آوار مدارس فرسوده روی سر آموزش و پرورش

رئیس مرکز برنامه‌ریزی، نیروی انسانی و فناوری اطلاعات وزارت آموزش و پرورش امسال تعداد دقیق مدارس و کلاس‌های درس کشور را ۵۵۹ هزار و ۲۴۳ کلاس درس در کل کشور عنوان کرده بود. اما یک جست‌وجوی معمولی از میزان فرسودگی مدارس در ایران نشان از آن دارد که حالا یکی از چالش‌های مهم آموزشی و پرورش همین موضوع است. در میانه اخبار همین امسال می‌توان آمار جالب توجهی به صورت تیتروار از این وضعیت به دست آورد، این که ۳۵ درصد مدارس کرمان ایمن نیستند، ۶۰ درصد مدارس بروجرد فرسوده است، ۱۸۰۰ فضای آموزشی در فارس تخریبی است و ۲۳ هزار کلاس درس فرسوده در تهران وجود دارد. نه که رد این چالش را بتوان تنها در خبرها دید که بارها و بارها وزرای آموزش و پرورش از لزوم توجه به این چالش حرف زده‌اند. با توجه به کاهش هر ساله بودجه آموزش و پرورش گره این کار هم احتمالا تنها به دست کرم باز می‌شود. چرا که همین چند ماه پیش باز هم محسن حاجی‌میرزایی، وزیر آموزش و پرورش اعلام کرده بود: «در مجموع حدود ۳۰ درصد مدارس ایران نیازمند توجه ویژه برای مقاوم سازی و بازسازی هستند به طوری که از این تعداد ۱۲ درصد مدارس تخریبی و ۱۸درصد مدارس نیازمند مقاوم‌سازی و بازسازی هستند. این بار بزرگ جز با کمک همه مردم برداشته نمی شود.»

رخشانی مهر: طبق گفته ارزیابان بیش از هزار مدرسه در سیل استان سیستان و بلوچستان دچار آبگرفتگی شده‌اند، ولی میزان خسارات وارده هنوز مشخص نیست

سلفی با درد مردم

درنگ

تلخ است که هنوز در میانه یك حادثه تلخ طبیعی و گرفتاری تعداد بسیاری از هموطنانمان، باز هم در ارتباط با سوءاستفاده افرادی حرف بزنیم که در این وادی با پایمال کردن عزت نفس مردمان گرفتار برای خودشان در فضای مجازی طلب محبوبیت می‌کنند.

سیل سیستان و بلوچستان هم در این حوزه از سیل لرستان و شمال ایران و زلزله غرب کم نداشت. هنوز هم در فضاهای مجازی می‌توان تصاویر و عکس‌هایی دید که بی توجه به روح بزرگ مردمان این ناحیه با تنگدستی آنها سلفی یادگاری می‌گیرند. هنوز می‌شود با یك رصد معمولی در اینستاگرام تصاویری دید که برخی از این شاخ‌های مجازی جنون توجه و دیده شدنشان را در ویترینی از گرفتاری مردم قاب می‌کنند تا بتوانند به طرفداران ناآگاه خود در این فضا اضافه کنند.

نمایش کودکان پابرهنه و صدقه دادن آنها با یك شکلات اشرافی تنها به از بین رفتن عزت نفس آنها و خانواده‌هایشان منجر می‌شود و بس.

جنون این افراد آن هم در میانه سوگواری و گرفتاری مردم ایران نه تنها دلگرمی مردمان این سرزمین است بلکه همچون زخمی تازه از بی سامانی فضای مجازی حکایت دارد. البته که حتما باید به کاهش اعتماد عمومی به دستگاه‌ها و نهادهای دولتی هم اشاره کرد. وقتی نهادهای اینچنین نتوانستند در جلب اعتماد عمومی در این بحران‌ها موفق عمل کنند شاخ‌های مجازی از این فاصله اعتماد مردم و نهادها سوءاستفاده می‌کنند تا جیبشان را با شوآف کمك و همدردی پرپول‌تر کرده باشند.

با یك رصدی معمولی در اینستاگرام تصاویری دیده می شود که در آن برخی از شاخ‌های مجازی جنون توجه و دیده شدن‌شان را در ویترینی از گرفتاری مردم محروم قاب می‌کنند

درس و مشق سیل‌زده

جامعه+

چند سالی می‌شود که محمدحسین برکوك و هم‌گروهی‌هایش، برای آموزش به دانش‌آموزان مدارس استان سیستان و بلوچستان، به این استان پهناور می‌روند. همین باعث شده است که از شرایط مدارس این استان، به‌خوبی خبر داشته باشد. او درباره شرایط قبل از وقوع سیل به ما می‌گوید: «این استان همیشه با کمبود فضای آموزشی، معلم و وسایل آموزشی روبه‌رو بوده است.» به خاطر همه این کمبودها هم بوده است که او و گروهش، احساس وظیفه کرده‌اند و این استان به یکی از مقاصد اصلی آنها برای برگزاری اردوی جهادی، آموزشی تبدیل شده است. در زمان سیل اما، دوباره محمدحسین، به این استان سر زد و چیزی که دید، خیلی بدتر از قبل بود. سیل سیستان و بلوچستان به شکل‌های مختلف، آموزش کودکان این استان را هدف قرار داده است. برکوك توضیح می‌دهد که سیل و آب‌گرفتگی اول از همه، لوازم‌التحریر دانش‌آموزان را با خود برده است. بسیاری از کتاب‌ها و دفترهای دانش‌آموزان، در اثر سیل قابل استفاده نیستند.

دانش‌آموز هم بدون کتاب و دفتر، کیف مدرسه و لوازم‌التحریر نمی‌تواند درس بخواند. نکته دیگر اما، خراب شدن، امکانات مدارس است، نیمکت‌ها و تخته کلاس‌ها، در سیل خراب شده است و دیوار بسیاری از کلاس‌ها هم در آب‌گرفتگی عظیم، نم‌کشیده و احتمال فرو ریختن این بناها بالاست. اینها اما تمام داستان خراب شدن مدارس در استان سیستان و بلوچستان نیست. برکوك می‌گوید: «همه اهالی، وسایل خانه و زندگی‌شان را از سیل و گل پاك کرده‌اند اما کسی نیست که حجم بالای گل و لایی را که در حیاط مدارس وجود دارد، تمیز کند.» مدارس در روزهایی که سیل در خانه‌ها، راه‌ها و روستاها در جریان بود، تعطیل بودند و تقریبا همه آنها را فراموش کرده‌اند. تنها برخی متولیان مدارس، معلمان و مدیران پای کار هستند.

پاکسازی حجم بالای گل و لایی که در مدارس جمع شده، کار خیلی سختی است و نیاز به نیرو و تجهیزات دارد. اینها اما تنها مشکلاتی نیستند که در مدارس سیستان و بلوچستان وجود دارد. عمده خسارت‌هایی که سیل در بخش‌های دشتیاری، زرآباد، بنت و فنوج ایجاد کرده تخریب راه‌ها بوده است و همین نکته هم باعث می‌شود تا معلم‌های غیربومی که در روستا زندگی نمی‌کردند، حالا با مشکلات رفت‌وآمدی مواجه شوند.

مساله‌ای که مسؤول گروه جهادی السابقون، به آن اشاره می‌کند اتفاقاً یك نکته مهم است و آن این که به خاطر خطر سیل که همیشه در این مناطق وجود دارد مردم بومی خانه‌هایشان را در مناطق مرتفع می‌سازند، اما به نظر می‌رسد هنگام ساخت‌وساز مدارس به این نکته توجه نشده و همین باعث شده است خسارت مراکز آموزشی بیشتر شود و استانی که پیش از این هم با کمبود کلاس درس و معلم مواجه بود این روزها با مشکلات بیشتری دست و پنجه نرم کند.